

Výročí narození Jaroslava Křičky (1882-1969)

MUZEJNÍ

KUKÁTKO

„Ženy krásné, ženy mé, duše má se touhou pne. Kde ty krásné ženy jsou, jež mé srdce roznesou?“ Takto paroduje hudební skladatel a kelečský rodák Jaroslav Křička text známé vlastenecké písně. I když mezi skladateli bychom našli hodně šprýmařů, ne každému se podařilo vnést humor i do svého hudebního díla.

Vtipnost vtiskl hlavně do děl pro děti. Zpěvohra Dobře to dopadlo aneb Tlustý pradědeček, lupiči a detektivové (na námět Josefa Čapka) nebo dětská opera Ogaři či Bílý pán aneb dobře se dnes duchům straší (podle Wildova Strašidla cantervillského) jsou plné nestrojeného humoru,

místa až grotesknosti. Je však velká škoda, že se dnes tato díla téměř nehrají.

Podobně jako Leoš Janáček, zajímal se i Křička o písně svého rodného kraje. Dokázal psát jak hudbu lehkou, tak i vážnou, plnou vřelého citu. Dnes se hrají především jeho skladby vokální (Mnoho sborů, Severní noci, Zlatý kolovrat, Jaro pacholátko a další), avšak je autorem i instrumentálních (dvou smyčcových kvartetů, Sinfonietty pro smyč-

cový orchestr, Concertina pro housle, Koncertu pro housle a orchestr ad.). Křička vynikl i jako tvůrce filmové hudby. Asi nás nepřekvapí, že se prosadil hlavně v komediích (Cech panen kutnohorských, Naši furianti), jeho hudba provází i oblíbené příběhy pro děti O krtečkovi.

Letos, přesně 27. srpna, uplyne 130 let od Křičkova narození. Určitě je to dobrá příležitost, jak některé jeho opery nebo operety oživit a obohatit koncertní provoz o rozpustilou legraci.

Muzeum regionu Valašsko věnuje osobnosti Jaroslava Křičky (a jeho literárně nadaným sourozencům Petrovi Křičkovi a Pavle Křičkové – Homolkové) část nově zřízené expozice v Kelči.

Mgr. Tomáš Kučera, muzikolog, Mgr. Eva Čermáková, Ph.D. Muzeum regionu Valašsko

Foto: Jaroslav Křička (archiv Muzea regionu Valašsko)